

державне свято

День працівника сільського господарства

Щороку, згідно з указом Президента України, ми відзначаємо свято – День працівника сільського господарства. Воно воістину є всенародним, бо більшість з нас якщо й не народились у селі, то, безумовно, мають сільське коріння. Аграрний сектор економіки тому й іменується базовим, що разом з іншими складає основу життя держави та добробуту її громадян. Сумський національний аграрний університет теж щільно пов'язаний з цим святом, бо зрощує свої зерна – кадри та справжніх професіоналів для аграрного сектору економіки України.

Шановні співробітники, викладачі та студенти СНАУ, прийміть наші теплі щирі вітання з Днем працівника сільського господарства! Дуже хочемо побажати вам багатьох нових цікавих ідей та реальних можливостей для втілення їх у життя, нових успіхів у вашій професійній діяльності, щедрих ужинок на сільській ниві. Нехай постійними надійними супутниками вашого життя завжди будуть невичерпна енергія, творчий запал, міцне здоров'я та сімейне благополуччя!

Сподіваємося, що і надалі будемо вам надійним помічником і орієнтиром у світі аграрної інформації.

редакція газети «Вісник СНАУ»

міжнародні зв'язки

До Вайєнштефану з візитом

10-14 листопада 2009 року делегація Сумського національного університету у складі ректора В.І. Ладики, директора інституту заочної освіти В.І. Прасола, декана агрономічного факультету І.М. Коваленка та начальника відділу міжнародного співробітництва Л.І. Колачевської побувала в університеті прикладних наук Вайєнштефан. Цей німецький навчальний заклад є давнім партнером СНАУ, і ректори обох вишів неодноразово підкреслювали, що нас поєднують не лише ділові, а й дружні зв'язки.

Програма перебування була цікавою, насиченою та інформативною. На семінарах, що відбувалися впродовж візиту нашої делегації, обидві сторони виступали з доповідями та ділилися досвідом. Доповідь ректора СНАУ В.І. Ладики для слухачів міжнародного магістерського курсу "Аграрний менеджмент" та викладачів університету Вайєнштефан на тему "Сільське господарство України" викликала зацікавленість аудиторії.

Сумчани ознайомилися з матеріально-технічною базою університету Вайєнштефан, школою сільськогосподарської техніки, особливостями практичної підготовки студентів та особливостями

агротехніки енергетичних посівів верби і тополі, які застосовуються в університеті Вайєнштефан.

Оскільки перехід на альтернативні джерела енергії є актуальним питанням для України, то відвідання підприємства з біогазовою установкою і установкою для опалення біомасою викликало зацікавленість нашої делегації.

12 листопада представники університету відвідали міжнародну сільськогосподарську виставку "AgriTechnika-2009" в м. Ганновер.

Цікавим для наших науковців, серед яких були як тваринники, так і агрономи, виявилось відвідування сільськогосподарських фермерських господарств Німеччини та вивчення передового досвіду німецьких товаровиробників у галузях молочного скотарства, свинарства, птахівництва, овочівництва та садівництва.

Отже, сподіваємося, що цей візит сприятиме поглибленню партнерських стосунків між нашими університетами та підвищенню якості освітньої та наукової діяльності СНАУ до рівня світових стандартів.

Олена Мовчан

захід

Якою має бути сучасна підготовка фахівця-аграрника?

Саме про це та інші питання підготовки спеціалістів в університеті, кадрового забезпечення аграрних підприємств, розвитку сільських територій йшлося на розширеній нараді деканів, директорів інститутів, на яку був запрошений голова ради сільськогосподарських товаровиробників Сумської області Олексій Картавий.

Зокрема Олексій Олексійович зазначив, що в усіх областях України якість підготовки кадрів для сільського господарства погіршилася, що пов'язано із цілим комплексом проблем, які необхідно спільно вирішувати. Однією з них є те, що за нинішніх умов більшість випускників вишів не йдуть працювати в село. Соціальні умови на селі значно гірші, ніж у місті, грані між селом і містом, які стиралися декілька десятиліть, так і не були стерті.

Сьогодні бюджети районів, міст і сіл такі малі, що практично не спрямовуються кошти на соціальні проблеми села. Взагалі такого бюджету, як бюджет розвитку, немає. Надходженнями сільських рад є податки за транспортні засоби, торгові патенти, нотаріальні дії тощо. Відтак, наприклад, проведення світла для того, щоб тваринники зимою не йшли на ферму по темному селу, є важко вирішуваною проблемою, - відзначив Олексій Картавий.

В університеті є місця бюджетного фінансування, проте зобов'язань відпрацювати в селі на

тому чи іншому виробництві після закінчення навчання немає. Тому всяким методом дітки хочуть «услизнути» від роботи на селі, - говорив Олексій Олексійович.

Активну участь в обговоренні окреслених проблемних питань взяли декан агрономічного факультету, директор навчально-практичного центру І.М. Коваленко, декан ветеринарного факультету О.Л. Нечипоренко, начальник відділу працевлаштування та військового обліку К.І. Глуходід.

Проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, директор інституту економіки та менеджменту В.М. Жмайлов, який провів нараду, в підсумку зазначив, що університету, головному управлінню агропромислового розвитку облдержадміністрації, сільськогосподарським підприємствам при вирішенні існуючих проблем потрібно звертати увагу на наступні питання.

По-перше, своєчасне та систематичне подання замовлень від агроформуваль, районних та обласного управлінь агропромислового розвитку на спеціалістів-випускників університету. По-друге, визначити перелік підприємств, зацікавлених у проходженні навчальної практики студентів університету, з'ясувати, яким спеціалістам і в який період вони зможуть забезпечити належні умови проходження такої практики. По-третє, підвищити зацікавленість спеціалістів підприємств у роботі зі студентами-практикантами. По-четверте, розглянути об'єктивність надання направлень на навчання в університеті, пріоритетність при цьому має віддаватися сільській молоді, яка має бажання повернутися в село та працювати в сільськогосподарських підприємствах.

Такі зустрічі громадських аграрних об'єднань та університетських активів проводилися в усіх аграрних вишах України, а їх ініціаторами виступили Департамент освіти науки та дорадництва Міністерства аграрної політики України та Всеукраїнський союз сільськогосподарських підприємств.

Олена Мовчан

конкурс

Визначені переможці у конкурсі студентських наукових робіт

З ініціативи наукової частини університету, студентського наукового товариства та при підтримці ректора Ладики В.І. був проведений конкурс на кращу студентську наукову роботу за тематикою «Екологізація сільськогосподарського виробництва».

На конкурс було направлено 14 робіт: інженерно-технологічний інститут – 6, інституту економіки та підприємництва – 7 та 1 робота від інституту тваринництва та ветмедичини.

Конкурсна комісія відбрала сім кращих робіт. Переможцями стали **Юрко Анастасія** та

Бортник Наталія (факультет менеджменту), **Полтавець Юлія** (факультет економіки та підприємництва) **Куроед Анна** (агрономічний факультет), **Крамінська Аліна**, **Дяченко Юлія** (факультет харчових технологій) та **Калашник Богдана** (факультет ветеринарної медицини). Ці студенти будуть відзначені за перше місце - преміями, друге та третє - цінними подарунками та подяками ректора.

Т.І. Мельник,

заступник проректора з наукової роботи

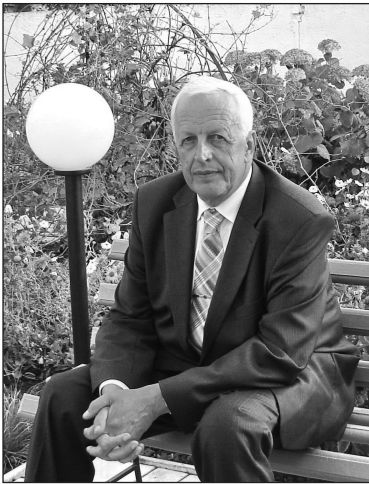
У листопаді святкують ювілей:

6 листопада – **Станкунова Наталія Олександрівна**, бібліотекар наукової бібліотеки;
8 листопада – **Паращенко Ірина Вікторівна**, доцент кафедри акушерства, а також **Могильна Людмила Миколаївна**, старший викладач кафедри менеджменту ЗЕД та євроінтеграції;
14 листопада – **Бересток Ольга Володимирівна**, старший викладач кафедри іноземних мов;
15 листопада – **Кузьміна Лариса Миколаївна**, комірник КГХ;
17 листопада – **Приподобна Надія Іванівна**, мийник посуду КГХ;
18 листопада – **Пилипенко Сергій Петрович**, директор Путивльського коледжу;
19 листопада – **Кольцова Ніна Олексіївна**, сторож-вахтер навчального корпусу №2, а також **Богатиренко В'ячеслав Іванович**, майстер виробничого навчання кафедри тракторів та с.-г. машин;
22 листопада – **Білоцерковець Марина Анатоліївна**, завідувач методичним кабінетом кафедри іноземних мов;
26 листопада – **Шестакова Світлана Олександрівна**, доцент кафедри ДПД та українознавства;
28 листопада – **Губар Наталія Іванівна**, прибиральниця корпусу КГХ;
29 листопада – **Данилова Інеса Сергіївна**, старший викладач кафедри менеджменту ЗЕД та євроінтеграції, а також **Панченко Надія Володимирівна**, двірник навчального корпусу №2;
30 листопада – **Москаленко Іван Петрович**, електрогазозварник теплового господарства.

Вітаємо наших шановних ювілярів, а також всіх співробітників СНАУ, хто відсвяткував свій день народження у листопаді, бажаємо їм міцного здоров'я, бадьорості, успіхів та сонячного настрою!

світла пам'ять

Пам'яті академіка Валерія Петровича Бурката

Газета «Вісник СНАУ» зі скорботою повідомляє, що 71-му році життя від нас пішов відомий вчений в галузі генетики, селекції й біотехнології сільськогосподарських тварин, організатор науки та племінної справи у тваринництві, публіцист, академік Української академії аграрних наук, доктор сільськогосподарських наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, близький друг Сумського національного аграрного університету **Валерій Петрович Буркат**. «Кожному встановлений день, короткий і необоротний наш час!» - писав 2 тисячі років тому поет Вергілій. Ми ніколи не знаємо, коли прийде смерть. Але той, хто залишився, переляканий її силою та незворотністю. Вона ні з ким не рахується і багато що руйнує. Порожнеча, яка настає після смерті будь-якої людини, нічим і ніким не може бути заповнена. На

жаль, це усвідомлення найчастіше приходить після того, як смерть вже стає реальністю.

В.І. Ладика, ректор СНАУ, учень В.П. Бурката: «Про Валерія Петровича не хочеться згадувати та говорити в минулому часі. Ми - ті, хто мав честь бути його учнями, запам'ятали його не лише як видатного вченого та талановитого педагога, а перш за все - як Людину з великої літери. Це непоправна втрата як для світової науки, так і для мене особисто. Світла пам'ять про Валерія Петровича завжди житиме у наших серцях»

Л.М. Хмельничий, професор: «Науковий внесок професора Бурката у світову та вітчизняну науку переоцінити неможливо. Вершиною науково-практичної діяльності Валерія Петровича стали організовані ним розробка й реалізація програми виведення української червоно-рябої молочної породи та участь у створенні українських чорно-рябої, червоної, бурої молочної, волинської, поліської і південної м'ясних порід, ряду внутріпородних типів, заводських ліній і родин.»

Припиняється життя земне, але наша любов до померлого не завершується з його кончиною. Людина не вмирає до тих пір, поки

живуть люди, які знали її, любили, шанували та пам'ятали її. Тому потрібно пам'ятати, що те, що ми сіємо в цьому житті, що залишаємо у своїх справах, учнях, дітях, проростатиме у вічності.

І те, що Валерій Петрович завжди об'єднував навколо себе, своїх ідей, науки, і зараз може об'єднати

людей в доброму піднесеному відчутті шани та вдячності за все, що він залишив по собі — хай це буде нам всім утіхою.

Редакція газети «Вісник СНАУ» висловлює глибоке співчуття родині і друзям Валерія Петровича, що втратили дорогу людину, батька, колегу, друга й наставника.

Валерій Петрович Буркат народився 27 лютого 1939 р. в м. Барвінкове Харківської області у селянській родині. У 1961 р. з відзнакою закінчив Українську академію сільськогосподарських наук і всю подальшу діяльність присвятив справі селекційно-генетичного вдосконалення сільськогосподарських тварин. На виробництві він виріс від зоотехніка-селекціонера плеєрадгоспу до генерального директора Національного об'єднання з племінної справи у тваринництві — головного державного племінспектора України, у науці — від аспіранта Інституту тваринництва до віце-президента УААН.

Наукова діяльність В.П. Бурката з 1980 р. пов'язана з Інститутом розведення і генетики тварин, де він 10 років працював заступником директора, а останні роки очолював. У цей період розробив нову теоретичну концепцію селекційного перетворення генофонду порід, ввів до наукового обігу поняття "синтетична популяція і синтетична лінія у скотарстві", започаткував нову науку - біотехнологічну селекцію, запропонував оригінальні авторські моделі і схеми організації селекційно-племінної роботи, активно впливав на розгортання фундаментальних біотехнологічних робіт у тваринництві.

За його безпосередньою участю розроблено і впроваджено у виробництво 74 програми селекції для України, регіонів, плеєзаводів і плеємпідприємств, 46 рекомендацій, технологічних проєктів, систем, інструкцій, положень, правил, ДСТів, створено 6 науково-популярних фільмів, одержано 24 авторських свідоцтв і патентів, розроблено Закон України "Про племінну справу у тваринництві", опрацьовано сучасну методологію селекції, генетики і біотехнології у тваринництві.

Опубліковано понад 880 наукових праць, із них 40 монографій, книг і брошур та 35 редакторських і видавничих робіт. Учений до останніх днів проводив дослідження питань селекції, очолював роботи з державних програм "Консолідувати створені та вивести нові породи і типи сільськогосподарських тварин" та "Збереження генофонду сільськогосподарських тварин".

Свою основну роботу Валерій Петрович поєднував з різноманітною діяльністю по підготовці наукових кадрів, апробації дослідних робіт. Під його керівництвом підготовлено 10 докторів і 6 кандидатів наук. Наукова й виробнича діяльність Валерія Петровича відзначена орденом "За заслуги" III, II ступенів (1996, 1999), трьома медалями, Державною премією України в галузі науки і техніки (1993, 1999), премією ім. В.Я. Юр'єва Національної академії наук України, премією УААН "За видатні досягнення в аграрній науці".

день української писемності та мови

Процвітай, українська мово...

9 листопада в Україні традиційно відзначається День української писемності та мови. Наша мова належить до тридцяти найпоширеніших мов світу. Давньоруські літописи є дорожочинними реліквіями історії, науки, літератури та культури, які й сьогодні вражають глибиною мудрості, далекоглядності, є актуальними і суспільно значимими.

Українська мова - не просто засіб спілкування. Це - наша невичерпна історична, духовна й культурна пам'ять. Це

душа мільйонів українців, загартована історією і відточена творчістю найталановитіших письменників. Сьогодні українська мова має статус державної, але справа не лише в статусі. Вона відіграє вирішальну роль у процесі національного відродження й консолідації

єдиної української політичної нації, у згуртуванні всього світового українства. Однак загрозу їй остаточно не усунуто, і це повинен розуміти кожен, кому не байдужа доля

України. Сьогоднішня мовна ситуація в країні все ще залишається деформованою. У зв'язку з цим пригадаймо слова великої поетеси Ліни Костенко: «Жодна нація не вмирає від інфаркту. Спочатку їй відбирає мову».

Народна мудрість стверджує: скільки знаєш мов, стільки разів ти людина. Але без рідної мови жодна людина не здатна повноцінно почувати себе частиною свого народу, його історії і культури.

Нетлінним скарбом століть називають національну мову і літературу — скарбом, що передається від покоління до покоління, що об'єднує минуле й майбутнє.

Українська мова

Бовваніє вишня в цвіті,
І луна розмова...
Розквітає на всім світі
Українська мова.

Чути десь веселий гомін,
Де струнка берізка –
Мила серцю зазвучала
Мова українська.

Там, де соняшник схилився,
Там, де сміх дитини –
Чути нашу рідну мову,
Мову України.

Десь у полі, чи на лузі,
Хай то степ, полісся,
Полилася в дружнім крузі
Українська пісня.

Україна кольорова,
Молода, весела,
І звучить державна мова
У містах і селах.

Лиш вона щось промовляє –
Ясно все з півслова.
Хай живе і розквітає
Наша рідна мова!!!

Артем Шутько

профорієнтація

Обрати професію – обрати долю

Вибір професії для кожної людини - чи не найважливіший вибір у житті. Справа, якою займаєшся, повинна приносити не тільки гідну матеріальну винагороду, а й особисте задоволення, відчуття творчості і професійного росту, потрібності суспільству. Людина повинна відчувати, що живе і працює не даремно. Перед таким важливим вибором стоять зараз випускники загальноосвітніх шкіл.

Інформації про сучасні, найпрестижніші професії і спеціальності навіть забагато. Як обрати і не помилитись?

А відповідь проста: обирати потрібно професії вічні. Земля – годувальниця завжди потребує розумних фахівців, вправних рук, які можуть обробити, збагатити, захистити її, збудувати сучасні підприємства, забезпечити країну якісними продуктами харчування. Саме таких фахівців готує Сумський національний аграрний університет, один із найкращих вищих навчальних закладів України, відомий у країнах Європи та світу.

Шосткинщина давня і донині край аграрний, тому саме СНАУ – це надія на майбутнє процвітання нашого краю. Як ніколи нам потрібні молоді, енергійні, знаючі люди, які відродять кращі хліборобські традиції регіону, вдихнуть нове життя у наші прадавні села. Саме тому найкращих випускників шкіл ми направляємо на навчання до СНАУ.

З кожним роком Шосткинська студентська

«діаспора» збільшується. Два роки в районі працюють підготовчі класи СНАУ. У цьому році бажаючих уже на 2 класи. І після знайомства з навчальним закладом під час Дня відкритих дверей їх стає все більше і більше.

Все у СНАУ приємно вражає: спілкування з викладачами, матеріальна база, гуртожитки, казкова територія, яку не хочеться залишати.

За створення умов для розвитку всіх граней талантів наших дітей особлива вдячність від батьків професорсько-викладацькому складу. Не залишаються поза увагою діти, які співають, танцюють, малюють, понад усе люблять спорт, уміють бути дотепними і кмітливими. В атмосфері любові розквітають ці таланти і дарують насолоду оцінювачам.

Нещодавно старшокласники району мали змогу познайомитись із творчістю студентів СНАУ в рамках проведення дня закладу в Шосткинському районі.

Тепло, щиро вітали учні шкіл, педагоги, батьки юних вокалістів, композиторів, танцювальні колективи.

Проректор із виховної роботи Бондарчук Л.В. та декан біолого-технологічного факультету Остапенко В.І. розповіли про університет, спеціальності, які можна опанувати. Студенти, які були присутні на святі, розповіли про свій найкращий, рідний, неповторний університет.

Спілкування було невимусшеним, взаємно корисним, цікавим. За співпрацю з районом

висловлюю щире подяку керівництву СНАУ від керівництва району, як керівник відділу освіти - пишаюсь, що наші випускники навчаються на різних факультетах, мають хороші досягнення, як мама студента – дякую за можливість реалізувати найсміливіші мрії сина.

Сподіваюсь, наша співпраця буде довгою і плідною.

С.Є.Петренко,

начальник відділу освіти

Шосткинської райдержадміністрації

газета

**Вісник
Сумського національного
аграрного університету**

заснована у 1991 році.
Мова видання - українська.
Реєстраційне свідоцтво
СМ №376/35-пр
від 22 лютого 2007 р.
Редактор: Л.Самсоненко
Комп'ютерний набір: О.Мовчан
Верстка: С.Черноіван
м.Суми, вул.Кірова 160 каб.
221 головний корпус
http://www.sau.sumy.ua
Газету набрано і зверстано в
інформаційно-видавничому
центрі СНАУ
Тираж - 2000 примірників.
Замовлення № від

міжнародні зв'язки

Немає прав без обов'язків, нема обов'язків без прав

Саме так сказав колись видатний політичний та громадський діяч Карл Маркс. Про встановлення цих прав та їх дотримання йшлося на семінарі в Німеччині. Інформацією про це з нами поділився безпосередній його учасник – старший викладач кафедри державно-правових дисциплін та українознавства юридичного факультету Дмитро Дмитрович Іваненко.

Семінар «Демократія в Україні», який відбувся з 19-23 жовтня за підтримки DAAD та за участі представників юридичного факультету СНАУ, був присвячений наступним питанням: робота діючої системи судочинства, судово-правова реформа в Україні, шляхи врегулювання трудових спорів третейськими судами в Україні, питання урегульованості конституційних прав громадян України. Але суть запланованих презентацій була в іншому: обмін досвідом та обговорення дискусійних питань у сфері права. Партнерами юридичного факультету Сумського НАУ виступили університет Мартіна Лютера (Halle, Німеччина) та Вармінсько-Мазурський університет (Польща). СНАУ на семінарі представляли восьмеро учасників: Славкова Олена Павлівна, Запара Світлана Іванівна, Захарчук Андрій Савович, Арістова Ірина Василівна, Ясинок Микола Михайлович, Іваненко Дмитро Дмитрович, Негода Вікторія Володимирівна, Калачевська Лариса Іванівна.

Місто Halle чимось нагадує місто Львів. У

порівнянні із Західною Німеччиною, відчувається що тут «Руський Дух, тут Руссю пахне!» На залізничному вокзалі кіоск, де продаються товари з Росії. Перше, що кинулося у вічі, – металеві банки зі згущеним молоком та консерви, і, відповідно, московська горілка. Символіка міста нагадує чимось масонську символіку регіону. Складається з трьох елементів, над турецьким півмісяцем шестикінецьна маленька зірка, і над ним більша за розміром шестикіньута зірка.

З доповідями, які тривали з 9.00 до 18.30, виступали високі особи у сфері права, посадовці, прокурори, судді, багато професорів із інших німецьких ВНЗ, зокрема професор Холланд з університету Мартіна Лютера. Також були представники з різних галузей права інших університетів, трудові арбітри, які вирішують трудові спори. Під час семінару проводилися лекції та екскурсії. У місті Leipzig ми відвідали Верховний Кримінальний Суд землі Sachsen-Anhalt. Ця будівля, збудована ще у 1899 році, подібна до нашого православної собору і музею одночасно.

Студенту надається інформація про лекції та семінарські заняття певного професора, і студент самостійно складає розклад занять. У студентів проблема – іноді бувають накладки лекцій професорів, тобто дві лекції в один час, і виникає проблема вибору – на яку з них піти? Успішність здачі іспиту прямо пропорційно залежить від відвідувань занять. У кінці року німецькі студенти складають письмові державні іспити, кожен студент має персональний шифр, який знає тільки він, студенти не знають, хто буде перевіряти дану роботу, і екзаменатор не знає, чия це робота, результати під шифрами просто вивішуються на дошці. Письмовий іспит триває близько п'яти годин. Вони мають зовсім іншу структуру

навчання, бо починають вивчати спершу процесуальне право, а потім матеріальне. У нас навпаки. Можливо, це пов'язане з тим, що всі професори, як правило, є суддями або прокурорами у верховному суді. Випускники мріють потрапити або в клірингову компанію у великому бізнес-центрі, наприклад у місті Frankfurt, із середньорічною зарплатою приблизно 70 тис. євро, або обійняти посаду прокурора чи судді. Але для цього ще студентами на практиці вони повинні попрацювати під керівництвом досвідченого юриста, скласти другий державний іспит та отримати право на самостійне право займатися юридичною діяльністю. Отже, після навчання вони здають перший державний іспит, а потім через 2-3 роки складають другий державний іспит у державних органах або в приватних компаніях.

Висновок від поїздки виник сам по собі: виявляється, що ми маємо одне з найкращих законодавств, але найгірший рівень його виконання.

Розклад семінару був настільки насиченим, що не було часу відсвяткувати дні народження двох учасників семінару: 24 жовтня у Вікторії Негоди та 18 жовтня у Дмитра Іваненка.

На тему права спілкувалася
Уляна Зимна

до 65-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників

Сумщина – славетний партизанський край

*“Немає почеснішої місії,
важливішої справи,
ніж у тяжкі часи
захистити свою Вітчизну”
С.А. Ковпак*

Свято партизанської слави встановлено в Україні “...з ініціативи ветеранів війни та з метою всенародного вшанування подвигу партизанів і підпільників у період Великої Вітчизняної війни 1941 – 1945 рр., увічнення їхньої пам'яті.

Про це сказано в Указі Президента України “Про День партизанської слави” від 30 жовтня 2001 року.

Сумщина – історичне місце початку народного опору фашизму в період Великої Вітчизняної війни. У вересні 1941 року у лісовому масиві поблизу Путивля почали бойові дії партизанські загони С. Ковпака, С. Руднева і С. Кириленка. Згодом у Спідщанському лісі був створений єдиний Путивльський партизанський загін (командир С. Ковпак, комісар С. Руднев, начальник штаба Г. Базима), який 19-20 жовтня 1941 року відбив наступ батальйона карателів з 5 танками. У листопаді ковпаківці відбили другий наступ карателів, а 1 грудня прорвали кільце блокади навколо Спідщанського лісу і здійснили перший рейд в Хмельський ліс. У лютому 1942 року загін С. Ковпака, перетворений у Сумське партизанське об'єднання, повернувся до Спідщанського лісу і звідси здійснив ряд рейдів по Сумщині, внаслідок яких на території північних районів області та прилеглих районів Росії й Білорусії був створений партизанський край. Влітку 1942 року тут діяли 24 загони і 127 груп (близько 18 тис. партизан). З 1967 року Спідщанський ліс оголошений державним історико-природничим заповідником.

У 1941-1942 рр. з'єднання Ковпака здійснило рейди в тилу ворога по Сумській, Курській, Орловській та Брянській областях, у 1942-1943 рр. – по Волинській, Житомирській, Київській, Гомельській, Пінській, Рівненській областях. Всього час велись бої з ворогом. 12 червня 1943 року почався легендарний Карпатський рейд, який тривав до жовтня того ж року. Виконуючи завдання командування Червоної Армії, партизани знищили біля 50 нафтових вишок, 2 нафтохранилища, нафтопривід, 2 нафтоперегінні заводи, 2 електростанції. За успішне проведення Карпатського рейду в січні 1944 року С.А. Ковпака було нагороджено другою Золотою Зіркою Героя Радянського Союзу. У серпні 1943 року в бою біля села Заріччя Станіславської (нині Івано-Франківська) області загинув С.В. Руднев. У січні наступного

року йому було присвоєно звання Героя Радянського Союзу посмертно.

Напередодні Курської битви партизани паралізували рух на залізницях, пускали під укіс ворожі ешелони з живою силою і технікою, влаштовували диверсії на сухопутних шляхах. Це була допомога Червоній Армії.

З визволенням Сумщини від німецько-фашистських окупантів партизанські загони були розформовані, їх учасники влилися в ряди Червоної Армії, частина була направлена на службу до органів НКВС, а решта взялась за налагодження мирного життя.

Але були й інші, трагічні наслідки партизанського руху. Відомо, що села, в яких зупинялися партизани, після їх відходу до лісу ставали безпомічними жертвами карателів. Про це свідчить трагедія сіл Нової Слободи Путивльського району, Гути Глухівського району і багатьох інших. Всі вони були спалені дощенту, а їх жителі знищені. Такі випадки траплялися і в інших регіонах України. Чи виправдані були ці жертви? Чи були вони вкрай необхідними для перемоги? Однозначної відповіді на це запитання немає.

Партизанським загонам гостро не вистачало досвідчених командирів, озброєння, вибухівки, продовольства, медичних препаратів. У зв'язку із недостатнім матеріальним забезпеченням у партизанських загонах часом траплялися небажані явища і не завжди достойні вчинки по відношенню до населення окупованих фашистами районів.

Проте, партизанський рух відіграв велику роль у Великій Вітчизняній війні. Він дезорганізовував тили ворога, відтягував на себе значні сили німецької армії, наближаючи час перемоги над фашистами.

З нагоди Дня партизанської слави та 65-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників на кафедрі ДПД та українознавства відбулася студентська наукова конференція. З доповідями, присвяченими організації та розгортанню партизанського руху в Україні і, зокрема, на Сумщині, виступили студенти 1 курсу юридичного факультету А. Громико, І. Ляховченко, Д. Хоменко, 1 курсу факультету економіки та підприємництва М. Новгородська, 1 курсу факультету харчових технологій Я. Курмаз, Я. Приходько, 1 курсу агрономічного факультету С. Глибокий. Студент 2 курсу будівельного факультету О. Цибульов підготував доповідь на тему «Трагедія і подвиг народу у війні 1941-1945 рр.»

Підготували:
Л.І.Рожкова доцент,
Н.М. Кузьменко ст. викладач
кафедри ДПД та
українознавства

дозвілля

Ювілейний фестиваль Аграрної ліги КВН

Ми починаємо КВН...

І починаємо з гарної новини – Аграрній лізі КВН п'ять років! З ювілеем, фестиваль!!!

Честе приймати святковий фестиваль випала Сумському національному аграрному університету. І, повірте, з цим вони справилися на «відмінно». Гостинні Суми зустрічали команди аграрних ВНЗ України на вищому рівні, тож свято вдалося на славу.

Гучні овації, море кольорів, натовпи шанувальників – ця гра вже п'ятий рік не залишає байдужими команди ВНЗ Мінагрополітики України. На сьогоднішній день своя команда є в кожному аграрному ВНЗ, так само, як і своя Ліга. Звичайно ж, головна мета будь-якого КВНщика-аграрія – грати у Всеукраїнській Аграрній лізі.

У цьому році дипломами ювілейного фестивалю нагороджені команди: «На грани» Ніжинський агротехнічний інститут Національного університету біоресурсів і природокористування України;

«Дети Дяди Пети» Уманський державний аграрний університет;

«Агрофак» Вінницький державний аграрний університет;

«Наши друзья» Сумський національний аграрний університет;

«Смайли» Скадовський технікум Херсонського державного аграрного університету;

«Ілілігул» Петрівський державний аграрний технікум;

«Точка прикола» Південний філіал «Кримський агротехнологічний університет» Національного університету біоресурсів та природокористування України;

«Титаник» Білоцерківський технологіко-економічний коледж Білоцерківського національного аграрного університету;

«На шару» Білоцерківський національний аграрний університет;

«На бордаж» Керченський державний морський технологічний університет;

«Дети перестройки» Харківський національний аграрний університет імені В.В. Докучаєва;

«УТ-1» Таврійський державний агротехнологічний університет;

«Country Style» Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка;

«ДТП» Луганський національний аграрний університет;

«Агронавти» Миколаївський державний аграрний університет.

Фестиваль проводиться за підтримки Міністерства аграрної політики України; Департаменту аграрної освіти науки та дорадництва; Науково-методичного центру аграрної освіти; Об'єднаної ради студентського самоврядування вищих навчальних закладів 3-4 рівня акредитації Міністерства аграрної політики України; Асоціації КВН України.

Інформаційний партнер: новий молодіжний журнал «Студентська хвиля».

Тури Агроліги по черзі приймають аграрні ВНЗ у різних містах України, мальовничість яких налаштовує до приємного проведення часу.

Цьогорічний фестиваль не став виключенням. Про це свідчать коментарі учасників:

«Довгоочікуваний момент – фестиваль. Тепер ти – Зірка! Стоїш на сцені, тебе охоплює нездоланне відчуття радості і гордості, особливо коли глядач сміється зі сказаного тобою жарту. У команди всього декілька хвилин, щоб розвеселити глядачів і журі. Якщо це виходить, вам аплодує весь зал, плакати уболівальників злітають вгору. Ось вона, слава!..»

«Так шкода, що час наших зустрічей не може продовжуватися вічно: позаду яскраві жарти, завзятий сміх, зустрічі з новими людьми. І знову повертається додому, і знову звуть тренування, адже треба відточувати акторську майстерність, коректувати сценки, писати жарти і повторювати пісні, щоб дарувати глядачеві якісний гумор...»

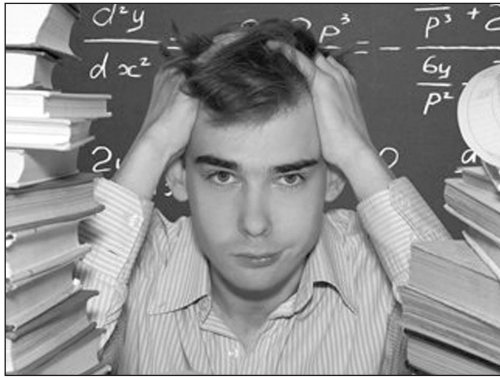
П'ятий ювілейний фестиваль завершено, та сезон тільки починається. Тож ми не прощаємося з вами, ми говоримо вам: «До нових зустрічей!»

Інформацію про ігри Аграрної ліги КВН завжди можна знайти на сайті Науково-методичного центру аграрної освіти smcae.kiev.ua. Тож слідкуйте за новинами на сайті та приходьте на ігри, хто вболівати за улюблені команди, а хто – просто отримати свій заряд позитивної енергії.

Оксана Падалка

міжнародний день студента

Студенство – вільна нація

Студент – це окрема, неймовірно обдарована нація, представники якої розселені по всьому світу. Студентом хоче стати кожен другий випускник середньої школи, але реально стати їм вдається добре, якщо кожному десятому. Приємно сьогодні констатувати зростання попиту на вищу освіту. Творчо мислити, прагнути пізнати незвідане, висувати перед собою досяжну мету і добиватися свого – таким має бути кредо сучасного студента. Студентське співтовариство у всьому світі складають мільйони! Минулого року в Китаї вищу

освіту здобували 27 мільйонів чоловік, в Росії – 7 мільйонів, в Україні – 3 мільйони, а в Європі щорічно навчається більше мільйону студентів зі всього світу. Хто ризикне вгадати, який відсоток від 300-тисячного населення міста Сум складають студенти?

Це я до чого? До того, що мільйони молодих людей 17 листопада разом з тобою відсвяткували своє «професійне» свято! Адже бути студентом – це справжня професія, за яку інколи ще і зарплату платять у вигляді стипендії. Отже, студенти всіх країн, об'єднуйтеся і піднімайте будь-яку тару з будь-яким напоєм за нас з вами – розумних, гарних і удачливих!

Історія свята

Веселе для сучасних студентів свято має невелику передісторію.

Міжнародний день студентів був установлений в 1941 році в Лондоні на міжнародній зустрічі студентів, що боролися проти фашизму. Свято встановлене в пам'ять студентів Чехословачки – героїв Опору. Багато керівників Союзу студентів Чехословачки 17 листопада 1939 року було заарештовано фашистськими окупаційними властями і розстріляно. Близько тисячі студентів і викладачів вищих навчальних закладів були відправлені до концтаборів, а вищі закриті. Тож святкування Міжнародного дня студентів покликане нагадувати нинішнім студентам про ті страшні події.

А тепер хотілося б разом з вами зробити експрес в історію та подивитися...

Як змінилися студенти за 60 років

Ми вирішили подивитися, як змінилися студенти за останні 60 років. З одного боку зміни різкі — на зміну підняттю кокам стилі прийшли опущені чубики емо; вірний супутник і символ технічної революції з транзитного радіоприймача "Спідоло" перетворився на айфон. Стипендію видавали в рублях, карбованцях і, нарешті, в гривнях. Мінюється популярні спеціальності і способи заробітку — якою б не була стипендія, її ніколи не вистачає. Раніше молоді ночами розвантажували вагони і хури, їздила на будівництва Сибіру. Зараз — заробляє на виборах, влаштовується у ресторани швидкого харчування або ж роздає рекламні листівки.

У різні роки абітурієнти мріяли про те, щоб стати інженером, фізиком, програмістом, менеджером і, нарешті, фахівцем в області нанотехнологій...

Але схожих рис все ж таки більше — студентки-модниці всіх років, згадуючи своє вбрання, закочують очі: "Як ми могли ходити в такому жаху?" Кажучи про те, як відзначали свята, і 20-річні, і 40-річні із загадковою і ностальгічною усмішкою упускають: "Пили..." і чи не облизуючись говорять: "Такої смачної смаженої картоплі, як в гуртожитку, я ніде і ніколи в житті не смакував".

У всі часи є відмінники і двічники. У всі часи в жіночій гуртожиток ласять з ризиком для життя — як тоді, так і зараз були випадки, коли під горе-ловеласами рва-

лися "вірвовки", зв'язані з простирадл, або гумові шланги.

І у всі часи, щоб отримати заповітний диплом, студенти використовують відшліфований десятиріччями арсенал шпаргалок — не дивлячись ні на які технічні революції і мобільні телефони, до цього дня використовують "гармошки" і "бомби".

Що ще? Все ж таки, за великим рахунком, і 60 років тому, і сьогодні до вишів йдуть за знаннями, а не тільки за престижними скоринками і яскравими спогадами.

50-ті

У ті часи було поняття "переростки" — школярі вже після 1945-го закінчували навчання і вступали до інституту деколи у віці 28-30 років. Було багато фронтовиків, підпільників, але в загальному середовищі вони не виділялися, військові роки згадували рідко, хіба що: "Ось зустрів вчора однополчанина..."

Мати вищу освіту в ті роки було дуже престижно. Вчилися тоді заради знань, і нерідкими були випадки, коли за п'ять років з групи не відраховували жодного студента. Шпаргалками користуватися було соромно. Символ моди тих років — стиліг (кок, завужені брюки, туфлі "на манній каші"). У Києві їх було небагато, більшість студентів, згадуючи ті роки, говорять про дуже важке фінансове становище і про те, що протягом семестру носили армійську гімнастерку, перш ніж вдавалося скопити грошей на костюм, а дівчата власноруч шили плаття.

У багатьох гуртожитках були, вважай, армійські порядки — призначався черговий, який йшов з третьої пари і готував сусідам обід. Між парами голод вгамовували легендарними пиріжками з лівером по 4 копійки.

60-ті

"Чим ми відрізнялися від сучасних студентів? Мабуть, особливою згуртованістю. Ми допомагали один одному з навчанням, і не просто давали списати, а залишалися після пар, пояснювали, допомагали запам'ятати", — згадують "шестидесятники". У групах достатньо багато тих, хто здобуває вищу освіту після армії, або вже попрацював-

ши. Улюблені види відпочинку тих років вже давно стали легендарними, і як і раніше популярні в студентському середовищі — поїздки на море "дикунами", автостоп і преферанс.

Особливим шиком в ті роки вважалося мати приймач "Спідоло". Слухали "Голос Америки" і "Німецьку хвилю". Втім, переважно більшість політична цікавила лише як тема анекдотів. Модниці шикували в колготках і міні-спідницях, в моді яскрава синтетична тканина кримплен, в якій було, як в парилці.

70-80-ті

У ці роки студенти освоюють цілину і будують БАМ, створюють перші рок-групи і починають штурмувати гори. Але запам'яталися останні десятиріччя СРСР ще й боротьбою з пияцтвом. По гуртожитках ходить комсомольський патруль, навіть порожня пляшка з-під пива може служити приводом для виклику в деканат. "Домовитися" з ДНД, відкупитися неможливо — комуністична мораль міцна, і викриті в пияцтві виключаються з вишу.

Ще можна згадати політінформації, комсомольські збори і поїздки "на картоплю". Колишні сту-

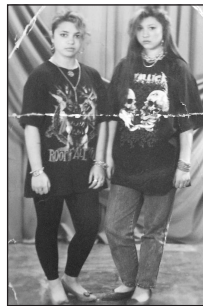
дентки до цих пір нервово здригаються, описуючи колгоспи "40 років без врожаю", запахи овочеховищ і норми (за перебрану тонну буряка платили 3 копійки). Куплені втридорога штани носи-

лися цілорічно до тих пір, поки вони не приходили в повну непридатність. Дівчата до холодів красувалися в "стукалках" (туфлі з дерев'яною високою підшвою), межа мрії — "імпорتنі чоботи", оскільки радянське взуття за якістю і дизайном було на рівні валанків.

На ці ж роки випадає розквіт будівельних загонів, всі рвалися виїхати вглиб Союзу — до окладу додавалися всілякі надбавки, і за місяць можна було заробити до 800 карбованців. Та й відпочивали у всіх куточках Радянського Союзу — у профкомі можна було взяти путівку до Прибалтики на 10 днів за 10-15 рублів. Тритижневий відпочинок на турбазі, розташованій на Чорному морі, — 50-60 рублів. Величезною популярністю користувався туризм, походи по горах, альпіністи ж вважаються буквально "верховною кастою".

90-ті

Зараз важко судити, чого у вируючих 90-х було більше: труднощів або нових можли-

востей. Колишні студенти згадують ті часи як "голодні роки" і пишуть з-за кордону: "Якби я в 94-му не поїхала б вчитися до Голландії..." Зарплата затримувалася і не встигала за інфляцією. Як наслідок, з'являється гіперхбарництво. Символи епохи — ксерокс і дискета.

Відпадає необхідність годинами від руки переписувати книжки в бібліотеках або шпаргалки, позичені у друга. Втім, у багатьох відпадає необхідність і власне в навчанні — конспекти закидають і починають торгівлю шкіряними куртками і металом.

Модниці тих років носили лосини, піраміди (широкі штани), варьонки, косухи, ботфорти, спідниці-ламбади і кофтини з анго-

ри, шкіряні куртки, зшиті з латочок, пуховики. Величезні рожево-синьо-зелені тіні, фіолетові губи, начісування — ось ці інопланетянки і вважалися еталоном краси.

У сфері громадського харчування починається "солодке життя" — з'являються шоколадні батончики "Марс" і "Снікерс", які замінюють обід в їдальні. Ще одна новинка — піца. У гуртожитках теж зміни: «Мівіна» завдала смаженій картоплі серйозного удару.

2000-і

"Дзінь!" Зараз у студентів є традиція — в день студента вони чокаються з гучним криками "Дзінь". Коли в руках пластикові ста-

канчики — це весело. Пікантна деталь — третє "Дзінь" міняється на "секс!" Все інше ви бачите в своєму житті самі...

Шановне студентство CHAY! Редакція «Вісника» бажає вам успіхів у навчанні, міцного здоров'я, наснаги, цікавих лекційних занять, на яких хочеться вчитися, а не спати! Зичимо вам творчого натхнення, наполегливості та успіхів у всіх добрих починаннях, здійснення усіх юнацьких мрій і життєвих планів. Нехай ваші серця наповнюються добротою та радістю.

історію студентства вивчала
Лариса Самсоненко

свято картоплі

Ех, картопля, картопля...

Пізнавально та видовишно проходило свято картоплі у Маловисторопському коледжі.

Ідея свята належить директору Володимиру Миколайовичу Ітченку, а до реалізації цього задуму долучилися всі педагоги, студентський колектив та працівники коледжу.

Понад місяць з великим ентузіазмом усі готувалися до свята. І ось в кінці жовтня воно відбулося. Три дні свято вирувало у коледжі — виставки сортів, інформаційно-дорадчі презентації, обмін досвідом вирощування, виробу з картоплі та її компонентів, продаж елітних сортів тощо. Особливу увагу відвідувачів привертала виставка 58 сортів картоплі у вестибюлі коледжу. Тут же на виставці були представлені смачні страви з картоплі, приготовані кожною академічною групою. До страв додавалися рецепти, а привітні студенти розповідали про секрети їх приготування кожному відвідувачу.

Фойє коледжу ніби ожило, засіяло різнобарв'ям кольорів та потонуло у завзятих студентських голосах. І дійсно, скільки всього було сказано про значення картоплі, про її харчові, косметичні, лікувальні властивості.

Основне дійство свята — величальна картоплі — відбулося в актовій залі коледжу, відкрив його директор В.М. Ітченко. Про значення картоплі та особливості технології вирощування розповідала викладач агрономічних дисциплін Бадьорна Лариса Юріївна. Великий

інтерес у глядачів викликав виступ авторки та співавторки 20 сортів картоплі, доктора сільськогосподарських наук, професора Неллі Семенівни Кожушко. Після ознайомлення з роботою коледжу Н.С. Кожушко рекомендувала виведення нового сорту картоплі завершити в лабораторіях і на полях коледжу та назвати його «Маловисторопська».

Свято відвідали представники п'ятнадцяти навчальних закладів І-ІІ рівня акредитації області, гості з Лебединя, навколишніх сіл, маловисторопці. Шанувальники картоплярства обмінювалися думками щодо технологічних і смакових якостей різних сортів, ділилися секретами агротехніки вирощування.

Особливо привабливим для глядачів було місце дегустації. Тут можна було скуштувати страви, приготовані з різних сортів картоплі, та придбати посадковий матеріал.

Маловисторопський коледж має багато гарних традицій, котрі і роблять його незвичайним, привітним та самобутнім. Ось у жовтні і народилася ще одна коледжанська традиція: віддавати шану продовольчим культурам. І в цьому році ми розпочали її зі свята картоплі. Багато праці, велике натхнення та любов до своєї справи були покладені в основу цього професійного свята. Але, що й говорити, воно того варте!

Ю. Савенко, викладач,
ведуча свята картоплі

наші студенти

Життя - постійна гра

Артем Шутько навчається на другому курсі факультету економіки і підприємництва за спеціальністю «маркетинг». Сам він родом із Сум. Артем є людиною товариською, тому прагне гармонійно поєднувати навчання, відпочинок і активну громадську діяльність. У студентському дружному колі відомий як учасник КВН, а ще він студентський декан свого факультету. Але не всі знають ще про одну його творчу особливість: Артем пише вірші, які ліпше розкажуть про нього, про його ставлення до життя, бо в них він вкладає душу.

Зі скількох років пишеш?

Я пригадую, як у 5 класі складав римовані рядки, короткі вітання друзям. Мене надихає природа, українські краєвиди і стосунки між людьми. Досі люблю усіх вітати віршиками. Першими коректорами та порадиниками у поезії були вчителі української мови, потім відомі письменники області. Відтоді я став подавати свої вірші на конкурси. Коли у 2006 році мій вірш помістили до збірки кращих художніх творів сумських школярів - учасників літературно-мистецького конкурсу юних поетів, прозаїків та композиторів "Диво калинове" імені Дмитра Білоуса, я неабияк зрадів! Зараз друкуюся у студентському журналі "Студентська хвиля".

Ти така творча людина, чому обрав саме економічний факультет?

Я ходив на курси до СНАУ. Як на мене, маркетинг - дуже перспективна професія. На момент вибору спеціальності я був дуже зацікавлений у власній фірмі. Пам'ятаю, коли на курсах викладач математики сказала, що бачила мене по телевізору, як я виступав із віршами, і запитала, чому я обрав саме цю спеціальність, а не гуманітарну, я відповів, що одне іншому не заважає. У СНАУ мене привабила можливість здійснення моєї мрії - побувати за кордоном, побачити відомі місця зарубіжних країн. Як з'ясувалося згодом, тут чудові викладачі, співробітники та колектив активістів, у якому я опинився.

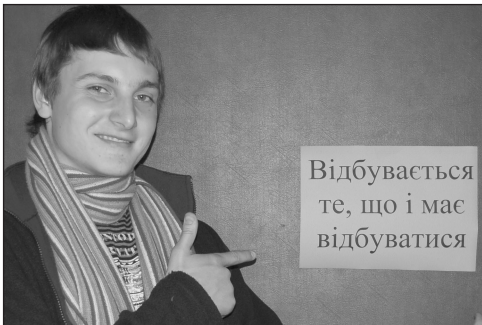
Ще ти в університеті став такий активний?

Я відвідував у шкільні роки багато гуртків, шукав своє, різноманітні захоплення мав. Чотири місяці займався грою на саксофоні, відвідував балетні танці. Брав участь у сплавах на байдарках. Відпочиваючи у наметовому таборі пересувного типу «Сузір'я» (Лебединський район Сумська область), я неабияк захопився відпочинком у наметах літніми вечорами біля вогнища у колі друзів. І після того я вже другий рік працюю там волонтером у літній час. Мені сподобалася ця організація тим, що там збираються талановиті та обдаровані діти, і я маю можливість сприяти та допомагати їм відчувати той смак життя, відчуття справедливості, які я відчув у свій час, і які дуже допомагають мені й дотепер.

Напевно, важко поєднувати навчання із обов'язками у студентському самоврядуванні?

Завжди потрібно ставити пріоритети. Окрім обов'язків студентського декана, я веду активну громадську діяльність на рівні міста та області, за що маю грамоти та подяки. Маю диплом про закінчення у 2008 році базового курсу Сумської школи молодіжних лідерів за спеціальністю "Управління молодіжною організацією" та здобуття кваліфікації "Бакалавр управління молодіжною організацією", про-

фільна спеціальність "Комунікатор"; Похвальний лист за участь у V Всеукраїнській конференції "Студентське самоврядування у XXI столітті. Проблеми і перспективи розвитку"; грамоту за вагомий внесок у розвиток громадської діяльності міста та з нагоди Дня студента; подяку «За щедрість душі, відданість справі розвитку волонтерського руху, благодійної діяльності, сприяння акції "Почуйте всі!" допомоги дітям з вадами зору та високу сердечність». Якщо ставитися до роботи та навчання відповідально, на все вистачатиме часу, принаймні, останню сесію я закрив на 5,0.

Як склалося твоє університетське життя?

Я прийшов у самоврядування, де розповів про себе, пройшов "випробувальний термін", потім офіційно став головою інформ-центру. Студентський ректор познайомила мене із капітаном команди КВН у університеті, я сказав, що хочу брати участь у виступах, і рівно через місяць у нас вже був перший виїзд з виступом у Білу Церкву. Бажаючих потрапити в команду було багато, але після кількох репетицій їхня кількість різко зменшилася. Мені запальна гра у КВН приносить радість! Ось уже два роки з перших кроків розвитку команди в колективі два постійні учасники: я та капітан команди «Наші друзі» Бондаренко Євген.

Ти вже уявляєш свою майбутню професійну діяльність?

Я схилився до тієї думки, що займатися потрібно тією справою, яка тобі до душі, як сказав Григорій Сковорода. Майбутнє не можна передбачити, але я дуже хочу, щоб робота була цікавою, приносила прибуток, і я віддавався їй на всі сто!

У тебе є вірш "Якби я став мером", а в дійсності, що б хотів зробити для свого рідного краю?

Україна дуже перспективна, з родючими землями, так нехай же використовує вона сповна свій потенціал! Земля не повинна пустувати. Вважаю за необхідне в першу чергу слухати і чути народ, бо лише він може сказа-

ти правду.

БЛІЦ-опитування

Хто ти за гороскопом – Овен
Улюблена книжка – "Брати Карамазови" Ф. Достоевського
Улюблений вислів – "Кожну справу виконуй так, ніби останню в житті". Марк Аврелій

Без чого в житті не зможеш обійтися – Без знань, друзів і без активної громадської діяльності

Перша твоя думка зранку – Що треба зробити, щоб день провести з максимальною користю

Улюблена страва, яку готуєш сам – Цукрове печиво і окрошка

Хобі – Пишу вірші, граю на гітарі

Улюблений автор афоризмів – Сократ

Улюблене місце в Україні – Кременчуцький міст, що проходить через Дніпро; а ще дуже хотів би відвідати Хортицю.

Суми

Розляглася над Псалом славне місто – Слобожанська перлина слов'ян.
Його скарб – з горобини намисто,
А три сумки – то символ сумчан.

Меценатів Сумщина родила.

Вона мати відомих людей:

Харитоненко дав місту крила,

Втілив Лушпа чимало ідей.

Вийдеш з дому на самім світанку

І пройдеши по вулицях Сум...

Там побачиш в тумані альтанку,

Як закохану, сповнену дум.

Стереже древні Суми "Альоша",

І ми бачимо міць тих долонь.

Він не прагне ні слави, ні грошей,

Лиш вартує одвічний вогонь.

Гріє серце Шевченко на «Сотні»,

Кожедуб нам наснаги дає.

І ми вірим в майбутнє сьогодні,

Доки слава героїв живе.

Щепкін з радістю всіх привітає

Капелюхом зі свого чола.

Радий всім, хто в театр завітає –

Там чекає вистава нова.

На свята або просто в неділю

Ми в собор помолитись зайдемо.

І поділим із Богом ту мрію,

Що з собою у серці несе.

Ми шануємо край наш священний,

Бо такий він у світі один.

Місто Суми – це скарб сокровенний,

Я пишаюсь, що я – його син!

Якби я був мером

Я уявив, що вже при владі.

І став сьогодні мером Сум.

Всім депутатам дав би раду,

Невдах і ледарів – на глум.

Посада мера, неодмінно,

Відповідально, не з простих.

Законів чітко і сумлінно

Дотримуватися треба всіх.

І хоч з «простого я народу»

Подався в мери в білий дім,

Дурить людей не вмію зроду

І не гребиму гроші в нім.

Не треба руки опускати,

Якщо надії вже нема.

Спочатку треба все почати,

А вдача прийде вже сама.

Як будуть чесні депутати,

Я зможу місту допомогти:

Підвищить пенсії й зарплати,

І ціни в норму привести.

Я б вислухав усі прохання,

Пораду б слухну людям дав,

Покращив працевлаштування,

Житло студентам збудував.

Я б дав можливість заробляти

Студентам, учням вільні дні,

Щоб досягали результату

У різних галузях самі.

Щоб бути справжнім мером міста,

Прихильність мати у дітей,

Потрібно діяти чесно й чисто

І прислухатись до людей.

Спеціалістам дам роботу,

Створюю робочі їм місця,

Корупція – ще та турбота,

Та щезне вже проблема й ця.

Зроблю я чистим рідне місто.

Шляхи прокласти треба теж,

В моїх руках "підходить тісто",

Бо як замісиш, так живеш.

Як досягну я результату,

То в місті стане видно це.

І вже не будуть на плакатах

Обписувати моє лице.

І носу я б не задирав,

Як вже здобув таку посаду.

Люблю народ, тож завжди б знав,

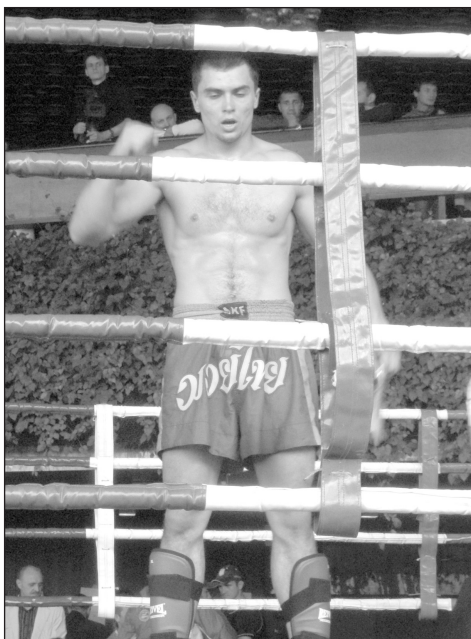
Що ми єдині – я й громада!

Спілкувалася

Світлана Плавинська

Євген Симонов: «Вмію ставити мету та перемагати»

З 1 по 4 жовтня 2009 року в м. Ялта пройшов X ювілейний Кубок світу серед клубних команд з кікбоксінгу, кік-джитсу, тайського боксу. Більше ніж 900 учасників та майже 50

команд з 11 країн Європи взяли участь у цьому видовищному змаганні. Сумщину представляли 8 спортсменів Сумської обласної ДЮСШ єдиноборств, члени збірної команди України в різних розділах. Не було рівних в кік-джитсу серед жінок (вагова категорія до 55 кг) майстру спорту України Анастасії Гриценюк - студентці СумДУ та

«Академії кікбоксінгу» при СумДУ, а також майстру спорту України (вагова категорія до 86 кг) студенту СНАУ, «Академії кікбоксінгу» при СумДУ Євгену Симонову. Генеральним спонсором виступили: компанія «Дас-Ойл» (директор Діжченко С.М.), компанія «Полісся» (директор Бабаєв М.Г.), ПП Ананченко та керівництво Сумського району. Велику подяку від адміністрації спортивної школи отримав тренерський склад, який підготував переможців - ЗМС Шевель І.М., МСМК Коренев М.М., МСМК Лата О.Ю., МСУ Гриценюк О.С., тренер вищої категорії Кіріченко М.О.

Сьогодні ми вирішили поспілкуватися з переможцем турніру - студентом агрономічного факультету СНАУ **Євгеном Симоновим**.

Коли ти почав займатися спортом?

Скільки себе пам'ятаю. Я народився та навчався у школі с. Басівка Сумського району, і саме там почав системно приділяти увагу спорту – накачував м'язи, бігав, займався боротьбою. Взагалі старався вести здоровий спосіб життя. Уже в університеті почав більш ретельно вибирати вид спорту, який найбільше мені підійде. Навіть гандболом у В.П. Галеніна займався. Боксом, панкратіоном (це поєднання рукопашного бою та боротьби) – цілих два роки, доки не пошкодив спину. Шукав себе, але чогось не вистачало. А коли потрапив до «Академії кікбоксінгу» до тренера Миколи Миколайовича Коренева, то зрозумів, що це - моє.

Багато часу ти витрачаєш на тренування?

Дві з половиною години кожного дня.

Не важко поєднувати з навчанням?

Ні, якщо знаєш, для чого це потрібно. При бажанні в житті можна все встигати.

Що спорт дає тобі в житті?

Мабуть, витривалість, уміння ставити мету та перемагати, впевненість у власних силах. Якщо я не перемагаю, то аналізую ситуацію і виправляю свої помилки, щоб наступного разу бути першим.

А які враження ти отримав від Кубку світу?

Безліч позитивних емоцій, адреналіну, хвилювання, атмосфера піднесеного спілкування з іншими людьми, обмін досвідом.

Ти навчаєшся вже на 5 курсі агрономічного факультету. Чи подобається тобі навчання у СНАУ?

СНАУ – потужний університет, і я задоволе-

ний, що вибрав для навчання саме його. Тут я завжди відчував підтримку. Працюють в університеті професійні та чуйні люди, особливо я дякую декану нашого факультету І.М. Коваленку та керівнику моєї дипломної роботи В.О. Варавкіну. А стосовно спорту, то в СНАУ більше уваги приділяється футболу, ганд-

болу, танцям, а силовим видам спорту, на мій погляд, - недостатньо. Я багатьом сокурсникам пропагував своє захоплення, навіть деяких привів у спорт. Я взагалі нашим студентам побажав би не гаяти часу, який дуже швидко летить, а використовувати його з розумом та користю для себе та оточуючих.

Які плани на майбутнє?

Працювати, займатися бізнесом, ну й, звісно, спортом!

з переможцем спілкувалася

Лариса Самсоненко

Навіщо потрібен оптовий ринок?

Знаходження сприятливої ціни збуту продукції та зменшення супутніх витрат є проблемою виробників сільськогосподарської продукції. Одним із шляхів її вирішення є розбудова інфраструктури аграрного ринку, а зокрема оптових ринків.

Що таке оптовий ринок?

Основною діяльністю селянських та оптових ринків сільськогосподарської продукції є надання послуг по організації торгівлі, можливо, тому часто зустрічається ототожнення поняття таких ринків. Всі звикли до того, що продуктові ринки міст і великих сіл обладнані спеціально відведеними місцями або цілими павільйонами для продажу молока та молочної продукції, м'яса та продуктів його переробки, овочів та фруктів тощо. На цих ринках можна вроздріб придбати продукцію пересічним споживачам.

Оптовий ринок сільськогосподарської продукції відрізняється від звичних селянських ринків. Основною відмінністю є те, що на ринку здійснюється торгівля великими обсягами продукції між господарюючими суб'єктами не для власного споживання, а для подальшого продажу або промислової переробки. Але селянські і оптові ринки в своїй основі надають послуги по здійсненню торгівлі.

Оптовий ринок має велику площу, яка може нараховувати декілька десятків, а то й сотень тисяч квадратних метрів та має розвинену інфраструктуру. Вона складається із обслуговуючих структур, споруд і будівель, складських приміщень і сховищ, торгових площадок і павільйонів, обладнання, транспорту, під'їзних та внутрішніх шляхів, засобів зв'язку, тобто всього, що необхідно для функціонування такого господарюючого суб'єкта, як великий логістичний центр.

На оптовому ринку продавці можуть орендувати торгові зали та приміщення для зберігання продукції. Покупцям надається можливість

познайомитися на місці із запропонованою продукцією, оформити супроводжувальні документи. Саме на таких ринках формуються великі партії товару для забезпечення існуючого попиту.

Наразі оптові ринки сільськогосподарської продукції розглядаються не просто як місце торгівлі, а як регіональні аграрно-маркетингові центри, що, крім своїх основних функцій, виконують ще й ряд додаткових. Перш за все, це пов'язано з інформаційним забезпеченням учасників аграрного ринку. У зв'язку із щоден-

ним збиранням, обробкою, аналізом інформації про попит, пропозицію ціни укладених угод на широкий спектр товарів, такі центри мають можливість інформувати суб'єктів аграрного бізнесу про ситуацію на ринку основних видів продукції, цим самим запобігаючи укладенню сумнівних за цінами угод поза межами таких ринків.

До того ж, агромаркетингові центри мають володіти інформацією про нові технології,

надавати дорадчі та консалтингові послуги тощо. На таких ринках виробникам можна буде отримати замовлення на виробництво продукції, здійснити митне оформлення, податкові та банківські платежі за угодами, сформувати із дрібних оптові партії продукції для подальшого переміщення їх в інші регіони або за кордон.

Оптові ринки сільськогосподарської продукції можуть бути виробничого та споживчого призначення. Особливістю виробничих оптових ринків є те, що вони створюються у місцях формування великих товарних пропозицій. Їх ще називають фермерськими ринками. Це місце, де можна придбати необхідну партію товару у виробника цієї продукції. Тому такі ринки є привабливими для комерційних підприємств, які займаються продажем продукції в інших регіонах.

Оптові ринки споживчого спрямування розміщуються поблизу великих міст. Особливістю таких ринків є забезпечення здебільшого регіонального споживчого попиту. Як правило, асортимент продукції на них є більш широким і передбачає не лише сільськогосподарську продукцію, а й продоволь-

ство.

Навіщо потрібний оптовий ринок?

Вітчизняний аграрний сектор характеризується зосередженням основного виробництва сільськогосподарської продукції в особистих селянських господарствах. За підсумками минулого року ними було вироблено 80% молока, 98% - картоплі, 86% - овочів, 85% - плодів і ягід. Переважна більшість селянських господарств виробляє надлишкову продукцію з

метою подальшого продажу, але не має можливості її реалізувати.

Розв'язання цієї проблеми здебільшого полягає в розбудові та функціонуванні сучасної інфраструктури аграрного ринку, зокрема обслуговуючих кооперативів та оптових ринків.

Досвід успішного функціонування оптових ринків за кордоном став доступним для вітчизняних аграріїв та підприємців.

Майже кожна країна, велике місто Європи, Австралії, Східної Азії, Північної та Південної Америки, Африки має оптові ринки. В Іспанії – це система підприємств «Меркса», що об'єднує 22 ринки, у Франції – «Ронжі», що є одним з найбільших ринків Європи.

Через оптові ринки у Франції реалізується понад 50% м'яса великої рогатої худоби, 75% - овець, 20% - свиней. Частка торгівлі на оптових ринках у загальному обороті овочів досягає 50%. У Японії обсяги продажу продовольства на оптових ринках складають 75% від загального товарообороту, в тому числі морепродуктів близько 85%. Це не поодинокі приклади. Торгівля на оптових ринках домінує, в порівнянні з іншими каналами збуту продукції, в усіх розвинених країнах світу.

Слід зазначити, що Організацією об'єднаних націй зазначалось про необхідність створення оптових продуктових ринків по всьому світу для упередження наслідків глобальної економічної кризи. До того ж, актуальність швидкого вирішення питання розбудови мережі оптових ринків зростає у зв'язку зі вступом України до Світової організації торгівлі, оскільки вітчизняна сільськогосподарська продукція може бути витіснена з ринку іноземними аналогами через її низьку конкурентоспроможність.

Олександр Маслак,
керівник центру стратегічних
досліджень АПК СНАУ

Грип: без паніки!

Вже вкотре переконаємось, що немає нічого гіршого й небезпечнішого за паніку. Так, тільки панікою можна пояснити втрату людьми здатності до логічного мислення й аналізу ситуації, коли хворі з високою температурою, замість того, щоб лежати вдома під теплою ковдрою і пити гарячий чай, штурмують аптеки, буквально за лічені дні розкуповуючи річний запас арбідолу, амінону та вітаміну С, ціну на лимони винахідливо підприємці накручують просто до непристойності, а до

місцях скупчення людей. Це не значить, що однією маскою можна користуватися впродовж тижня чи навіть дня: її потрібно змінювати кожні 4 (за іншими даними – кожні 2) години, використану маску слід ретельно прати і прасувати, а якщо вона одноразова – то викидати.

Якщо ж так сталося, що ви все ж таки захворіли – не панікуйте! Не починайте ковтати таблетки жменями, особливо антибіотики – тільки собі зашкодите.

Головне – викликати лікаря, забезпечити хворому постільний режим (тож ніяких виходів на роботу й навчання у такому стані – по-перше, станете джерелом зараження багатьох людей, а по-друге – дуже великий ризик ускладнень, а це вже дійсно дуже небезпечно), теплі напої (і побільше, побільше!), вологе прибирання у приміщенні, де знаходиться хворий.

Основні клінічні прояви вірусної інфекції – гострий початок захворювання, висока температура, біль у всьому тілі, слабкість, потім додається кашель, нежить, набряк слизових оболонок.

Не знаю, чи залишилася в Україні бодай одна людина, яка не чула назву чудодійного препарату – таміфлю (озельтамівір). І ось маємо результат: незважаючи на досить високу ціну (400-700 грн.), люди бігають по аптеках, намагаючись його придбати, багато хто хотів би поприймати препарат просто так, про всяк випадок, для профілактики. За словами лікарів, це не тільки не корисно – це просто небезпечно! Так, дійсно озельтамівір – на даний час єдиний препарат, здатний діяти на вірус грипу, він реально нищить вірус, блокуючи білок нейрамінідазу – отой самий N у назві H1N1. Але цей препарат можна приймати тільки під наглядом лікаря і тільки при підтвердженні діагнозу грипу A/H1N1. У всіх інших випадках вживання препарату таміфлю є небезпечним для здоров'я!

Ну що ж, холодний сезон почався, а з ним почалися й сезонні епідемії. Так було кожного року, і так буде – ми не здатні на це вплинути. Тож бережіться – попереду, як прогнозують лікарі, ще одна, а то й дві хвилі гострих респіраторних вірусних захворювань. Дотримуйтеся рекомендацій медиків, не панікуйте – і все буде добре! Бувайте здорові!

Олена Мовчан

Віртуальна виставка: нова послуга бібліотеки

Глобальна мережа Інтернет стала ефективним засобом комунікації (включаючи професійну), пропаганди, реклами та електронної комерції. Термін «віртуальна реальність» стрімко увійшов у сфери психології, бізнесу, культури та бібліотечної справи.

Українські бібліотеки також почали активно використовувати нові можливості у комунікаційній політиці. З розвитком Інтернету бібліотеки отримали нову категорію користувачів – віртуальних. З'явилися й нові методи їх обслуговування: пошук в електронних каталогах бібліотек, виставлених на сайтах, віртуальне довідково-бібліографічне обслуговування та нова форма виставкового експонування документів – віртуальні виставки.

Завдяки цій формі роботи користувачі у зручний для себе час можуть знайомитись з представленими на виставках документами, отримати повну інформацію за темою, що їх цікавить, без поспіху, часових або географічних обмежень і витрат, супутніх традиційним виставкам, наочно ознайомитись з інформаційним ресурсом та одержати іншу, додаткову інформацію.

Бібліотека Сумського НАУ вже понад рік надає можливість своїм користувачам знайомитись з новими надходженнями до бібліотеки через мережу Інтернет. У розділі «Бібліотека» на сайті університету представлена відповідна віртуальна виставка. Як і традиційна бібліотечна виставка, кожне видання на ній представлене у супроводі бібліог-

рафічного опису. А ще – зміст видання розкривається за допомогою короткої анотації. Інформація на цій виставці оновлюється щомісяця. Але переглянути, які видання були представлені на попередніх виставках, можна. Інформація про них зберігатиметься ще деякий час.

Окрім цього, бібліотека знайомить своїх користувачів з виданнями викладачів університету. Віднедавна діє віртуальна виставка «Нове від наших викладачів».

Відкривши виставку «Віртуальна зустріч з ювіляром», Ви зможете ознайомитись з творчістю письменників і видатних діячів науки та культури, чий ювілей відзначається найближчим часом.

Також на сторінці бібліотеки представлений «Календар знаменних і пам'ятних дат Сумщини».

Пошук видань, які вас зацікавили, можна здійснити згодом за електронним каталогом, який також представлений на сторінці бібліотеки. Вже звіти можна взяти інформацію про кількість примірників даного видання та їх місцезнаходження.

Віртуальні виставки та електронний каталог можна відвідувати у будь-який час – 24 години на добу, 7 днів на тиждень.

А згодом - чекаємо вас у бібліотеці.

Г. І. Комликова,
завідувач відділу автоматизації
бібліотечних процесів бібліотеки СНАУ

Про безпеку поведінки у сучасному суспільстві

1 грудня - Всесвітній День боротьби зі СНІДом та порозуміння з ВІЛ-позитивними людьми. Тема актуальна в наші дні і торкається моральних основ формування особистості.

Із жовтня у бібліотеці університету почали роботу з питань профілактики захворюваності на ВІЛ/СНІД та взаємозв'язку з ВІЛ-позитивними людьми. Для користувачів представлена експозиція видань на тему: «Безпека поведінки в сучасному суспільстві».

19 жовтня студенти факультету менеджменту зустрілися з представниками Сумської обласної громадської організації

«Центр здоров'я». Олена Біллер, голова правління СОГО «Центр здоров'я», використовуючи оригінальну модель подачі інформації про безпеку ВІЛ/СНІДу, зацікавила студентів до спілкування принципом передачі інформації від ровесника до ровесника, за якими юнаки та дівчата обговорили питання профілактики цього захворювання.

Заходи направлено на підвищення рівня гігієнічної культури, здоровий спосіб життя.

Р.В. Почтарьова,
завідувач сектору
просвітницької роботи бібліотеки СНАУ

До 120-річчя від дня народження О. Вишні

"Ніколи не сміявся без любові..."

Остап Вишня... Під таким ім'ям увійшов у літературу незрівнянний сміхотворець Павло Михайлович Губенко, видатний український радянський письменник, широко знаний на Україні, в Радянському Союзі і за рубежом.

Остап Вишня — письменник, який у 20-х рр. захопив мільйонні маси до читання української літератури. Він був «королем українського тиражу». За життя гумориста побачило світ понад 100 збірок його творів, деякі неодноразово перевидалися.

У великому творчому доробку письменника представлені різноманітні жанри малої прози (усмішка, гумореска, фейлетон, памфлет, автобіографічне оповідання), але скрізь присутній іронічно усміхнений автор у ролі мудрого, дотепного оповідача. Остап Вишня ввів в українську літературу й утвердив у ній новий різновид гумористичного оповідання, що його сам же й назвав усмішкою.

Народився Остап Вишня на хуторі Чечва біля містечка Грунь Зінківського повіту на Полтавщині (нині Охтирський район Сумської області) в багатодітній (17 дітей) селянській сім'ї. Закінчив початкову, потім двокласну школу в Зінкові, згодом продовжив навчання в Київській військово-фельдшерській школі, після закінчення якої (1907) працював фельдшером — спочатку в армії, а з часом — у хірургічному відділенні лікарні Південно-Західних залізниць. Та, як згадував письменник, він не збирався присвятити себе медицині — тож, працюючи в лікарні, займався самоосвітою, склав екстерном екзамен за гімназію і 1917 р. вступив до Київського університету; одначе скоро залишив навчання і повністю віддався журналістській і літературній праці.

Перший надрукований твір Остапа Вишні — «Демократичні реформи Денікіна» — побачив світ за підписом «П. Грунський» у Кам'янці-Подільському в газеті «Народна воля» 2 листопада 1919.

У цій же газеті було надруковано ще кілька фейлетонів молодого письменника, а з квітня 1921 року, коли він став працівником республіканської газети «Вісті ВУЦВК», розпочався період його активної творчості і систематичних виступів у пресі. Псевдонім Остап Вишня вперше з'явився 22 липня 1921 в «Селянській правді» під фейлетоном «Чудака, їй-богу!»

Уже наприкінці двадцятих Остап Вишня був автором 23 книг фейлетонів, гуморесок, нарисів, що витримали 42 видання за чотири роки. Їхній загальний тираж сягнув близько мільйона примірників. На той час це була майже фантастична цифра. І лише «Кобзар» Т. Шевченка перевищував її. В 1928 р. вийшло чотиритомне видання. Звертаючись переважно до тогочас-

ної сільської дійсності, Остап Вишня то з гумором, то з іронією, а також вдаючись до сатири, висміював канцелярщину, формалізм як

вияви бюрократизму в роботі сільських рад і своїми творами утверджував нові принципи суспільного життя, закликав селян до навчання, відстоював право жінки брати участь у громадській діяльності.

На початку тридцятих років життя Остапа Вишні стає надто тернистим, а далі нестерпним. У пресі розгортається кампанія паплюження талановитого, народного письменника. За абсолютного вигаданими звинуваченнями наприкінці 1933 р. Остапа Вишню заарештовують. І десять років Павло Михайлович провів у концтаборі на Печорі.

Зміг повернутись до літературної праці лише у 1943 році. Вишню перекидають просто із арештантського барака на Печорі в письменницький кабінет у Києві. Він мусив своїми гуморесками спростовувати наклепи «націоналістів», нібито улюблениця цілої України — Вишня — закатувала Москва, і висміяти «буржуазних націоналістів» та насамперед УПА. Так у 1945-1946 з'явилась «Самостійна дірка» Остапа Вишні — голос гумориста з могили. «Буржуазні націоналісти» й повстанці привітали воскресіння Остапа Вишні, частину заслуги в якому цілком слушно приписали і собі, та подякували гумористові, що він першим у широкій радянській пресі поінформував світ, що УПА ще й досі живе і бореться.

Першим твором, що знаменував повернення письменника до літературної праці, стала «Зенітка».

Остап Вишня проводив і велику громадську роботу. Він брав участь у діяльності літературних об'єднань «Плуг» і «Гарт», в організації та редагуванні, разом з Е. Блакитним, перших двох номерів журналу «Червоний перець» (1922) і продовжив працю в цьому журналі, коли 1927 р. було поновлено його вихід. Відома робота Остапа Вишні в оргкомітеті Спілки письменників. Після війни Остап Вишня став членом редколегії журналу «Перець». Працюючи в журналі «Перець», він сміливо пише про недоліки в діяльності деяких установ і організацій, влучно висміює дармоїдів, халтурників, нещадно викриває бюрократів, рвачів, хапуг, людей без совісті й честі.

Писав він і для дітей, щиро і тепло. Саме Остап Вишня започаткував новий літературний жанр — нарис-усмішку. Він був багатограним письменником широкого діапазону.

1995 р. був реабілітований судовими органами. Помер Остап Вишня 28 вересня 1956 року. Похований у Києві.

зустріч

Духовний хліб для юних аграріїв

Хліб-Аграрії-Бог — під такою егідою пройшла нещодавно зустріч із людьми звичайних професій, котрі дбають про відродження і збереження пам'яток культури та духовного надбання нашого українського народу. На вечорі йшлося про храми, церкви і ... дива.

На духовно-просвітницький вечір "Повертаймося до духовних святинь", який відбувся у бібліотеці Сумського НАУ 27 жовтня, зійшлося багато студентів, викладачів та запрошені гості. Серед інших і настоятель зведеного на території СНАУ Храму Святої Валентини Отець Олексій; протоієрей Геннадій Бабенко, настоятель храму священномученика Валентина, єпископа Інтарамського (відкритого у серпні 2005 року при Національному фармацевтичному уні-

верситеті міста Харкова); протоієрей Вадим Качалов, настоятель храму Казанської ікони Божої Матері Білгородської єпархії та протоієрей Костянтин Качалов, настоятель храму Воскресіння Христового Славуцького Старооскольської єпархії; голова правління відкритого акціонерного товариства (ВАТ) "Сумижитлобуд" Іван Михайлович Трофименко. Він на завершення зробив подарунок, передавши храму святої Валентини чек на суму 1000 грн. Історію зведення храму святої Валентини на території Харківського національного фармацевтичного університету повідав доктор фармацевтичних наук, про-

фесор, завідувач кафедри "Косметології і ароматології" Башура Олександр Геннадійович.

Духовний хліб - тіло Христове — зміцнює серце людини, всю сутність її, зміцнює волю, розум, надає правильності бажанням і прагненням душі та тіла, звільняє від недуг.

Почесним гостем був і архітектор нашої студентської церкви, дворазовий лауреат державної премії в області архітектури Володимир Борисович Биков, котрий зараз очолює державне підприємство "Держбудекспертиза", він також є завідувачем відділу сакральної архітектури. Володимир Биков із захопленням розповів про Сумщину дореволюційну, про ті духовні святині, які тут були до війни. Говорячи про храм святої Валентини, відмітив, що нам пощастило з будівельниками, бо конструкторське рішення, дякуючи підрядчику, та ідея замовника були втілені в життя за максимально короткі строки. Тож на початку літа 26 червня 2002 року було закладено перший камінь, а вже 26 вересня до храму завітали перші студенти.

Вечір мав культурне продовження. О 16 годині того ж дня у приміщенні студклубу відбувся концерт духовних піснеспівів. Сучасне донесення до молоді біблейських істин, покладених на музику, коли її виконували священнослужителі із прикордонної Росії протоієрей Вадим та Костянтин Качалови - це є мистецтво. Присутні в залі були проінняті чудовими голосами, всіх вразила висока майстерність виконання, та духовний настрій, котрий наповнив глядачів під час концерту.

Для тих, кого цікавить місце знаходження храму святої Валентини, де мироточить розп'яття: м.Харків, метро Студентське, вулиця Блюхера, 4, район Салтівка, Національний фармацевтичний університет.

підготувала
Світлана Плавинська

аспірантура

Docendo discimus - навчаючи вчимося

"Навчайся так ніби тобі випадає жити вічно; живи так, ніби тобі випаде померти завтра"

С.Смайсл

20 вересня у залі ректорату Сумського НАУ відбулася посвята в аспіранти, на яку були запрошені наукові керівники та гості. Серед присутніх були 27 аспірантів, а всього до аспірантури цього року прийняли на заочну форму навчання 11 аспірантів, на очну форму навчання - 24. Першою мала слово проректор з наукової роботи Т.І. Фотіна. Звертаючись до аспірантів та їх наукових керівників, Тетяна Іванівна підкреслила: «Двері мого кабінету завжди відчинені і я відкрита для вас».

Також виступили начальник відділу аспірантури Н.В. Олександренко, директор інституту післядипломного навчання та дорадництва А.А. Подгаєцький, директор інституту тваринництва та ветмедичини А.І. Краєвський, проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи В.М. Жмайлов, завідувач кафедри анатомії, нормальної та патологічної фізіології тварин професор М.Д. Камбур, завідувач кафедри архітектури та інженерних вишуквань І.А. Височин, завідувач кафедри парази-

тології та токсикології професор І.С. Дахно, начальник науково-дослідної частини О.М. Чекан.

Тетяна Маркевич, аспірантка, подякувала приймальній комісії і побажала всім натхнення і успіхів у навчанні.

Своїм досвідом з новачками поділилися досвідчені аспіранти - Олександр Галушко, Сергій Сабадаш та Віталій Колоденко.

Світлана Плавинська

подорож

Будьте гідними їх великого подвигу!

Вже стало традицією, що кожного року кращі студенти гуртожитків СНАУ разом зі своїми вихователями Н.М. Дегтярьовою, А.М. Федоренко, А.О. Бульковською та З.Д. Кононенко здійснюють екскурсії заповідними стежками Сумщини, відвідують архітектурні пам'ятки. Саме 28 жовтня відбулася така екскурсія до Сподіанського лісу — колишій Сумського партизанського з'єднання під керівництвом двічі героя Радянського Союзу С.П. Ковпака та героя Радянського Союзу С.В. Руднева.

Студенти з нетерпінням чекали цієї події — адже Сподіанський ліс з розміщенням у ньому Музеєм партизанської слави — заповідник, живий пам'ятник слави ковалівців, охоронець їхньої героїчної історії.

Стихають голоси, гучніше б'ються молоді серця — перед ними за декілька кілометрів весь час на видноті всі шість пагорбів, що простяглися вздовж берега Сейму і зливаються в одну гору. На її вершині біліє старовинний Мовчанський монастир. Тому здаля Путівля схожий на величезне гніздо, в якому сидить гігантський білий птах.

Сучасний Путівль — один з культурних

центрів Сумщини. Про багату історію міста розповіли студентам відвідані ними архітектурні пам'ятки: старовинний вал, де плакала колись Ярославна за князем Ігорем, архітектурна пам'ятка XVIII ст. Спасо-Преображенський Собор, Сафронівський монастир, де студенти відвідали печери та келії, у яких духовно збагачувалися монахи у минулому тисячолітті, а велетенські, в два обхвати, дуби ховають стіни монастиря.

Надовго запам'ятається студентам ця екскурсія, золотим зерном ляже в їх душах, дасть певні сходи.

У подвигу життя довге, як у лісу-заповіднику з його героїчними легендами та історіями.

Вихователі гуртожитків

Міжнародна аграрна виставка 2009

27-31 жовтня 2009 року в м. Душанбе проходила „Міжнародна аграрна виставка – 2009“. Доктором ветеринарних наук, професором Фотіною Тетяною Іванівною, яка була запрошена ректором Таджикиського аграрного університету, доктором ветеринарних наук, професором, академіком ТАСГН Іззатулло Сатторі, для студентів факультету ветеринарної медицини був проведений майстер-клас та лекційний курс по тематиці: „Якість та безпека продуктів тваринництва“.

Чемпіонат України з техніки альпінізму

3 23 по 28 жовтня 2009 року у м. Судак проходив чемпіонат України з техніки альпінізму серед студентів та молоді. Спортсмени із Сум, Дніпропетровська, Дніпропетровська, змагалися у трьох основних видах програм: скелелазіння (швидкість), гірська техніка та рятувальні роботи.

Учасники демонстрували вміння лазити у зв'язках, транспортувати постраждалого в умовах гірського рельєфу. Змагання проводилося у двох вікових групах: 15-17 та 18-21 років.

Цьогорічний сезон виявився дуже вдалим для наших альпіністів: сумчани вибороли у нелегкій боротьбі перше місце з техніки альпінізму серед студентів та молоді у молодшій віковій групі, за що були нагороджені дипломом комітету з фізичного виховання та спорту Міністерства освіти і науки України. Особливо приємним є той факт, що серед переможців відзначився студент агрономічного факультету СНАУ Павло Мельниченко.

Вітаємо переможців та бажаємо їм подальшого зростання!

наші студенти

Активістка, танцюристка і просто красуня

Чи можна зустріти сьогодні героїню фільму Гайдая «Кавказька полонянка»? – Звичайно, можна! Тільки зараз вона в мерехтінні міських вогнів нашого сторіччя змінилася: поміняла рід своїх занять, захоплень, прагнень. Незмінними залишилися її прекрасна усмішка і краса, життєрадісність, товарищескість, цілеспрямованість і прагнення до вершин. Знайомтеся: **Богдана Калашник**, студентка 5 курсу ветеринарного факультету СНАУ – «комсомолка, спортсменка і просто красуня» нашого часу.

Про свій стиль життя, перемоги, рідний університет та викладачів Богдана розповіла нам в інтерв'ю.

Богдано, я чула, що ти нещодавно перемогла у міському міжуніверситетському конкурсі творчих студентських робіт «Екологізація сільськогосподарства». Розкажи, як, коли і з чого все почалося?

Все дуже просто. Про конкурс мене повідомила керівник моєї дипломної роботи Тетяна Іванівна Фотіна, з якою ми давно займалися проблемами птахівництва. Я знаю, що моя дипломна робота «Альтернативні ветеринарно-санітарні заходи при виробництві екологічно чистої продукції птахівництва» є дуже актуальною, адже відповідно до сучасних умов розвитку людства екологічна якість продукції тваринництва стає однією з важливих передумов забезпечення економічної та екологічної безпеки держави. Харчова промисловість є однією з провідних галузей народного господарства України й складає певну частку ВВП країни, тому виробництво екологічно чистих продуктів харчування, які є конкурентоспроможними на світовому ринку, забезпечують не тільки економічну, а й екологічну та соціальну безпеку держави.

Одна з пріоритетних задач сучасної науки та практики є обмеження потрапляння у їжу людини продуктів харчування, які містять токсичні елементи, пестициди, мікотоксини, антибіотики та інші шкідливі речовини. У вирішенні цієї проблеми важливою складовою є отримання безпечних продуктів тваринництва та птахівництва, які є сировиною для виробництва продуктів харчування. Ми досліджували цю тему у птахогосподарствах по вирощуванню бройлерів Дніпропетровської та Полтавської областей, а також

на кафедрі ветсанекспертизи, мікробіології, зоогієни та безпеки і якості продуктів тваринництва СНАУ. У роботі надані результати досліджень по використуванню пробіотику „Біофлор” як альтернативи антибіотикам, ефективність використання дезінфектанту „Бровадез-плюс” та препарату ВетОкс-1000 при отриманні екологічно безпечної продукції птахівництва. На основі досліджень розробили ветеринарно-санітарні заходи, виконання яких дозволяє отримати високоякісну екологічно чисту продукцію птахівництва.

Ми з Тетяною Іванівною підготували цю наукову роботу згідно з вимогами конкурсу та відіслали, і ось нещодавно мені повідомили, що я перемогла.

Ти це все розповідаєш з таким ентузіазмом, очевидно, що тобі подобається навчання та заняття наукою.

Так, мені не звикати вчитися й працювати. Я отримую в нашому університеті ще й другу вищу освіту – економічну. Вважаю, що в наш час вона неодмінно знадобиться. Зараз я на виробничій практиці – дуже подобається моя професія ветеринара.

Богдано, я чула, що ти отримала стипендію Верховної Ради України?

Так, у цьому році. А до того три роки отримувала стипендію Вченої Ради СНАУ. У рейтингу студентів нашого факультету я посідаю 1 місце. Займаюся й громадською роботою – була у минулому році студентським деканом факультету, але у цьому році довелося відмовитися – дуже мало часу, а я не звикла щось робити вприсили.

Тобі подобається навчатися в СНАУ?

Дуже. Я в захваті від багатьох багатьох викладачів. Я думала, що це наш ветеринарний факультет такий сильний, а пішла вчитися на економічний, – побачила, що й там викладачі повністю віддані роботі, дають багато цінної інформації та

потрібних знань. Я взагалі дуже задоволена Сумським аграрним, і всім друзям та знайомим завжди рекомендую та пропоную тут навчатися. Я пишаюсь тим, що тут навчаюся.

А хобі якесь маєш?

Ну, не знаю, чи можна назвати це хобі, адже це стало моїм справжнім захопленням, навіть другою професією. Я маю на увазі танці, якими я займаюся ще змалечку. Я й в школі закінчувала хореографічний клас, і бальними, і народними танцями займалася. А зараз я танцюю в колективі естрадного танцю «Пігмаліон».

Після всього почутого, звісно виникає логічне питання: як тобі все вдається встигати?

Ночами. Дома я майже ніколи не буваю. Ось коли роботу цю наукову робила – тоді з батьками зустрілася, (сміється) а то вони мене нечасто бачать.

А як з особистим життям, встигаєш?

Дякую, з цим теж все добре.

А працювати ще не пробувала?

А як же. Я й зараз працюю в нічних клубах танцівницею, а вдень у вете-

ринарній клініці волонтером – дуже подобається хірургія. Це безцінний досвід.

Ти себе в майбутньому бачиш ветеринаром? Сумістити маркетинг і танці не збираєшся?

Є такі думки. У найближчих планах – організація власного бізнесу. У мене є плани і на довгострокову перспективу, але я ще не готова ними поділитися.

У кожної людини, що добилася успіху в тій або іншій справі, є свій секрет професійної майстерності. Відкриєш нам його?

Мій секрет – ніколи не опускайте руки! Чітко ставте перед собою мету і йдіть до неї! Це стосується як танців, так і будь-якої іншої справи. Я завжди була активною, цілеспрямованою, любила лідувати, керувати справами та своїм життям. А ще – я цим живу, я це люблю, я від всього отримую задоволення – від навчання, від науки, від праці, від танців, від спілкування, від руху вперед. Мабуть, це й є головний секрет.

з Богданою мала радість спілкування Лариса Самсоненко

Лине пісня на простори, вільна, сильна, наче море!

Тетяна Чернишова – студентка четвертого курсу будівельного факультету. Президентський стипендіат, співачка, переможниця багатьох конкурсів та фестивалів, але своїм талантом не хизується і, як сама стверджує, за лаврами і славою ніколи не гналася. Відповідальна, в розмовах щира. Старанна у навчанні. За її словами, їй більше подобається працювати з нормативно-правовими актами та вивчати порушення в земельному законодавстві. Закінчила вісім класів в сільській школі, потім вступила до військово-юридичного ліцею №1 м. Суми.

Як склалося, що у твоїй долі пісня посіла таку важливу роль?

Все почалося з того, що на родинних святах та шкільних вечорах я виконувала народні українські пісні. На сцену я почала виходити разом із старшою сестричкою Олею. Памятаю наш перший спільний виступ з піснею «Сіла птаха» в «Палаці Культури «Хімік», мені тоді було 10 років. Вчила нас співати мама, але ж і вона потім постійно повторювала, що одними піснями на життя заробляти важко. Взагалі вся наша родина

дуже музична: мій тато грає на баяні, дід грав на гармошці, а по маминій лінії всі співали.

А хто прищепив тобі любов до української пісні?

З дитинства мама вчила нас народних пісень, тому усе своє свідоме життя я співала, в основному, народні пісні. Але ж наша публіка не дуже привчена до народних пісень, більшість звикли до популярних, тому в університеті довелося мені переходити на інші жанри. Зараз я виконую пісні українською, російською та англійською мовами.

Тобі доводилося виступати перед іноземцями? Як вони сприймають нашу українську пісню?

Вперше я побувала за кордоном на міжнародному фестивалі в Курську, де ми із сестрою повинні були співати дуетом, але нам потім сказали, що номери будуть сольні, і ми виступали як дві солістки. В результаті Оля зайняла перше місце, а я друге. Для нас ця перемога була приємною несподіванкою!

Цим літом разом із ансамблем

народного танцю «Весна» їздила до Угорщини та Словаччини, за що дуже вдячна керівнику танцювального колективу Ользі Євгенівні Гетьманенко. Запам'яталося таке: на одному з концертів в Угорщині наш виступ був останнім, щойно ми вийшли на сцену, ще нічого не затанцювавши і

не заспівавши, нас зустрів шквал оплесків! Потім після кожної пісні нам дружно і по декілька хвилин аплодували. Це настільки мене вразило!

Ти часто виграєш призові місця на обласних та районних конкурсах? Що відчуваєш, йдучи на сцену?

Звичайно, мандраж – виступати перед публікою завжди страшно, та я себе заспокоюю, що теж чогось варта. На конкурсах мені хочеться поділитися своїм умінням і майстерністю з іншими. Серед нагород в

самому дипломі та грамоти, їх

вдома лежить цілий стос (гран-прі на міжнародному фестивалі «Золотий лелека» у місті Коблево 2003 р., друге місце «Курські мотиви» 2003р., перше місце на конкурсі «Пісенні крила Чубайни» у Полтаві 2005р. – прим. У.З.). Перші нагороди отримала разом із сестричкою. Ми з нею співаємо пліч-о-пліч вже більше п'яти років. Найтепліші спогади залишив обласний фестиваль «Перлина» в Сумах 2001р., на якому наш дует отримав гран-прі і ми виграли півку на двох до Артеку, але поїхала я туди

Любов до пісні тобі приносить, окрім душевного задоволення, матеріальний прибуток?

Багато моїх знайомих виступають на вечірках та корпоративних заходах. Можливо, немає в мене таких зв'язків, можливо, не такий формат мого репертуару... Навіть, якщо я працюватиму просто музичним керівником, то буду надзвичайно щаслива, а зараз коли я стою на сцені і чую оплески – це найбільша нагорода за мою працю.

Твоя порада нашим читачам.

Я б порадила усім студентам брати участь у різноманітних проєктах і гуртках, насолоджуватися роками, проведеними в університеті, частіше проявляти себе в студентському житті і брати від нього якомога більше. Здається, немає найбільш

печального, аніж просто провчитися в університеті і закінчивши, зрозуміти, що нічого й згадати.

БЛІЦ-опитування

Хто ти за гороскопом – Діва

Улюблена книжка – «Чайка на ім'я Джонатан Лівінгстон» Річарда Баха

Улюблений вислів – Для того, щоб

жити вільно і щасливо, ми маємо пожертвувати нудьгою – це не завжди легка жертва

Що найбільше цінуєш в людях – Чесність, доброзичливість

Без чого в житті не зможеш обійтися – Без пісні, це логічно

Про що твоя перша думка з ранку – Я від кожного нового дня чекаю дива

Улюблена страва, яку готуєш сама – омлет із сиром

Хобі – Захоплююся психологічною літературою

Що для тебе щастя – Коли є розуміння і довіра між близькими людьми

Улюблене місце в Україні – Це місто Івано-Франківськ із європейськими будиночками, вулиці якого вимощені старовинною бруківкою.

Розмовляла Уляна Зимна

